

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

SMIDJE SMEE

Vrolijk toneelspel in vijf taferelen voor de jeugd

door

Gaston van der Gucht

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2009
Nr.1368

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIER tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *SMIDJE SMEE* op te voeren moet de naam van auteur *GASTON VAN DER GUCHT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1984 Toneelfonds J. Janssens/Gaston van der Gucht

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES.

DROES. : de duivel.

SMIDJE SMEE.

Een OUDE MAN.

PIETJE-DE-DOOD.

SINTE PIETER.

De PROLOGGZEGGER.

Dit stukje kan gespeeld worden met drie acteurs.

Het kan overal gespeeld worden.

Absoluut noodzakelijk zijn ; een tafel, en drie stoelen.

Voor het overige zorgt de verbeelding van de regisseur.

Smidje Smee werd in deze versie meer dan 1000 maal opgevoerd door het reizend jeugdtheater Nele van Wetteren in regie van de auteur.

EERSTE TAFEREEL

=====

DROES. (Komt opgebuiteld, alsof Lucifer hem op de aarde geschopt heeft.)

Karamba! Oeioeioei, wat een buiteling! (Ziet de kinderen) Bonjour wereld! Bonjour kinderen. Satan ochopt mij op de wereld om hier mooie zielen weg te ratsen. (Hij tekent een net in de lucht.) Kijk, hier span ik mijn onzichtbare netten en daarin wil ik de mooiste zielen vangen! Hahaha, jullie weten nog niet eens hoe slim ik ben. Wacht maar, in dit spelletje zal je dat wel zien. (Buitelt af.)

PROLOOGZEGGER. Oud is het verhaal dat wij voor u spelen gaan. Zo oud, dat niemand weet waar of wanneer het werd geschreven. Zo oud, misschien als de mensen zelf, zou oud als de strijd tussen goed en kwaad, maar wij gaan het vandaag voor u opnieuw spelen opdat gij nooit zoudt vergeten dat hij, die op God vertrouwt, nooit verloren gaat.

(Hij opent een heel dik en oud boek en begint te lezen.)

Er was eens, heel lang geleden, een man die met smeden zijn brood verdiende en omdat er in het ganse dorp niemand beter met de hamer kon slaan, noemden de mensen hem niet HANS, zoals hij werkelijk heette, maar zelfs de kinderen riepen hem na "Smidje Smee". Helaas, er was armoede en hongersnood in het land gekomen en niemand had nog te eten. Ook Smidje Smee niet. Niemand had ook nog werk en bij Smidje Smee hoorde men de hamer niet meer op het aambeeld slaan. Smidje Smee werd arm, zeer arm. Eten of werk had hij al lang niet meer, doelloos liep hij langs de straten... Kijk daar heb je hem.

SMIDJE. Wat moet ik toch beginnen? Wat moet ik toch beginnen? Hele dagen loop ik doelloos langs de straten. Eten vind je nergens. Zal ik dan van honger moeten sterven? Maar dat kan toch niet. Ik ben nog zo jong. Ik zou nog zoveel willen doen. Zou er dan niemand zijn die mij kan helpen? Zou er nu werkelijk niemand zijn?

DROES. (Springt op de scène.) IK kan je helpen.

SMIDJE. Hééé, wie ben je? Ik ken je niet.

DROES. Geeft niet, Smidje Smee, ik kan je helpen.

SMIDJE. Hola, hola, kereltje. Mijn moeder zei altijd : opgelet

voor vreemdelingen en schooiers.

DROES. (Wijst op zijn kleurrijk kostuum.) Ben ik een schooier?

SMIDJE. Neen.

DROES. (Speelt plots fascinerend in op de kinderen.) En een vreemdeling? Ik zit op de linkerschouder van de kinderen en af en toe fluister ik hen iets in de oren en dan luisteren zij naar mij. (Lacht vervaarlijk.)

SMIDJE. En toch ken ik je niet.

DROES. Geeft niets. Ik weet dat je arm bent. Zeer arm. Zo arm dat de muizen van honger sterven in je kast.

SMIDJE. Ja, dat is juist.

DROES. Maar er zijn mensen die rijk zijn, zeer rijk. Zo rijk als de zee diep is, en...de zee is diep, Smidje Smee.

SMIDJE. O ja, mijn buurman Jan bijvoorbeeld, die is zeer rijk. Die draagt zijn geld altijd bij zich, in een rood fluwelen beursje. Daar zou je alles kunnen voor kopen : eten, klederen, werk en noem maar op. Gewoonweg alles.

DROES. Nu, je buurman Jan is hier toch geweest?

SMIDJE. Ja.

DROES. En hij had zijn beurs toch bij?

SMIDJE. Ja, dat heb ik gezien.

DROES. En jullie hebben gepraat over ditjes en datjes, wisjes en wasjes?

SMIDJE. Ja.

DROES. En je buurman Jan zat daar op de stoel?

SMIDJE. Ja.

DROES. Maar kijk dan toch op de stoel, man!

SMIDJE. Hééé, wat is dat? De beurs met geld.

DROES. Met goud!

SMIDJE. Wat zou ik daar allemaal niet kunnen voor kopen?

DROES. Een kasteel, hoog op een berg!

SMIDJE. En een smidse, de grootste smidse uit de omtrek, met wel zeven knechten!

DROES. En kleren en eten. Eten buik-sta-bij!

SMIDJE. Ja, dat zou ik kunnen...maar...

DROES. Wat...maar?

SMIDJE. De beurs is niet van mij.

DROES. Nu is ze wel van jou, want jij hebt ze gevonden!

SMIDJE. Zou ik ze in mijn zak durven stoppen? Zou ik het durven?

DROES. Natuurlijk. Kom, ik zal het voor je doen.

SMIDJE. Neen, dat kan ik zelf.

DROES. Doe het dan. Doe het vlug kerel.

SMIDJE. Waar bemoei je je eigenlijk mee? Wie ben je?

DROES. Dat heeft geen belang. Ik ben je vriend, dat zie je toch.

SMIDJE. Neen, neen; ik betrouw je niet. Ik zal...

DROES. Jij zal niets. Niets, hoor je dat?

SMIDJE. Hééé, je weet niet eens wat ik ga doen.

DROES. Natuurlijk weet ik dat.

SMIDJE. Zo, wat dan wel?

DROES. Jij wou aan de kinderen vragen wie ik ben.

SMIDJE. Hééé, dat is juist. Ben je misschien een tovenaar?

DROES. (Lacht hem uit.) Neen, geen tovenaar.

SMIDJE. Als jij het mij niet wilt zeggen, moet ik het wel aan de kinderen vragen.

DROES. De kinderen kennen mij ook niet.

SMIDJE. Neen? Zeg jongens en meisjes kennen jullie hem? Wat? De duivel? Oeioeioei, van jouw vieze kuren moet ik niet weten, hoor kereltje, hoepel op.

DROES. Dat dacht je, Smidje Smee. Waar ik ben daar blijf ik. T'y suis, j'y reste, moi!

SMIDJE. Jij weet zeker niet hoe sterk ik ben?

DROES. Ik ben niet bang, kom maar op!

(Nu volgt een schijngevecht tussen Smidje en Droes. Dit gevecht moet ludiek gehouden worden en heeft meer van een dans dan van een gevecht. Op het einde geeft Droes Smidje een paar trappen onder zijn broek.)

DROES. Daar en daar en daar, dat zal je leren.

SMIDJE. Zal ik dan nooit van u verlost geraken?

DROES. Neen, waar ik ben, daar blijf ik. (Loopt hoogmoedig rond het toneel.)

SMIDJE. (Nadenkend.) Wat zei mijn moedertje ook weer? Als de duivel je tempteert, dient hij met een kruis geweed. (Smidje maakt een kruisteken.)

DROES. Karamba! (Af.)

SMIDJE. Zie hem nu eens lopen. Het lijkt wel of zijn staartje

in brand staat. (Zingt.) Aaijejaai, zijn staartje staat in brand. Wat zei die kerel ook weer? Dat ik die beurs lekker in mijn zak mocht stoppen? Neen hoor, eerlijk duurt het langst. Dat doe ik nooit. Al blijf ik arm, ik blijf ook eerlijk. Ik ga die beurs terugdragen bij mijn buurman Jan, misschien geeft hij mij wel iets lekkers te eten, ja dat ga ik doen. (Af.)

DROES. (Weer op. Bootst de toon van Smidje na.)

Jaja, ik ga die beurs terugdragen bij mijn buurman Jan, misschien geeft hij mij wel iets lekkers te eten, misschien geeft hij mij wel een beloning. Bah! Hoe kun je nu toch zo dom zijn? Hij is zo arm dat de muizen liggen te verhongeren in zijn kast. Geen krumeltje brood heeft hij nog te eten, en daar, daar op die stoel vindt hij een beurs met goud, met goud, waar je alles kan voor kopen, alles...en in de plaats van die beurs lekker in zijn zak te stoppen, neen, wat doet hij? ...Ik ga die beurs terugdragen bij mijn buurman Jan. Baaah! Héé, maar wacht eens, wacht eens lieve vrienden, misschien heeft die man wel een mooie ziel en die ziel wil ik meesleuren naar het diepste putje van de hel en dan zal vorst Lucifer zeggen: "Droes, jij bent de verstandigste van alle duivelen!" Ja, dat zal hij zeggen...hahaha, Smidje Smee denkt dat hij van mij verlost is, maar wacht, het begint nog maar. Tullie zullen zien hoe slim die Droes is, wacht maar...hahahahaha! (Af.)

SMIDJE. Kijk eens, jongens en meisjes, kijk eens hier, wat ik van mijn buurman Jan gekregen heb: een lekkere korst brood en een kannetje zoete melk. Hahaha, ik kan nu eens lekker eten. Ik voel mij de gelukkigste mens van de wereld. Nu ga ik mij hier rustig aan de tafel zetten en....smakelijk eten, Smidje Smee! (Er wordt aan de deur geklopt. Smidje kijkt verwonderd op en roept dan.) Binnen! (Traag gaat de deur open en een oude reiziger verschijnt. Hij lijkt wel op de heilige Jozef. Bij de opvoering mag hij gerust vergezeld zijn van zijn vrouw Maria. Een tafereel uit "De Vlucht naar Egypte." Maar dat hoeft niet.)

OUDE. Maar ik even binnenkomen?

SMID. Jazeker.

OUDE. Dank je wel. Zie je, ik ben zo moe (en Maria is ook moe.) Ik heb zo'n lange reis achter de rug. Ik kom van ver en ik moet

nog ver.

SMID. Maar ga dan toch even zitten.

OUDE. Dank je.

SMID. Ja, je lijkt moe.

OUDE. Ik ben moe, zeer moe.

SMID. En moet je nog ver?

OUDE. Nog heel ver. Tot in Nazareth.

SMID. Dat is heel ver.

OUDE. Maar ik zie dat ik stoor. Je ging net eten, zie ik, geen
neer je voor mij niet hoor. Ik rust alleen maar wat uit.

SMID. O, ik heb de tijd. Weet je, er is zoveel armoede in het
land gekomen dat niemand nog naar mijn smidse komt. Niemand
heeft nog werk.

OUDE. Ja, dat is erg. Maar ik zie. Jij hebt nog lekker brood?

SMID. Ja, dat heb ik gekregen van mijn rijke buurman Jan. Het
is heel lekker brood. Ruik eens.

OUDE. Ja, het ruikt lekker. Dat doet mij denken aan ons huisje
in Nazareth, daar hebben wij ook zo'n lekker brood.

SMID. En de melk is ook vers.

OUDE. Melk van schapen. Zeer lekker. Maar met mijn babbelen
hou ik je van het eten en dat is mijn bedoeling niet. Eet sma-
kelijk.

SMID. Dank je. (Hij begint te eten, maar bemerkt dat de oude
man met begerige blikken naar het brood zit te kijken.)
Heb je misschien honger?

OUDE. (Weert een klein beetje af.) Och, een heel klein beetje...
Een heel klein beetje veel.

SMID. Dan wil ik mijn brood met jou delen.

OUDE. Neen, neen, dat hoeft niet... Je hebt zelf maar een korst-
je brood, ik wil niet dat je honger lijdt.

SMID. Ik haal de riem wat vaster rond de buik. Ik ben jong en
sterk en jij bent oud en moet nog een lange weg afleggen. Hier
neem de helft van mijn brood... of nee, neem het helemaal. Het
is allemaal voor jou en de melk krijg je erbij. Ik heb geen hon-
ger meer.

OUDE. Dat is teveel goedheid...

SMID. En vannacht slaap je in mijn bed. Ik heb geen werk, ik ben
niet moe en jij moet morgen nog een lange weg gaan.

OUDE. Maar moest je nu wel werk hebben en moe zijn, zou ik dan nog in je bed mogen slapen?

SMID. Jazeker, voor een oude vermoeide man sta je toch altijd je bed af.

OUDE. Jij bent een goed mens, een heel goed mens. En omdat je zo edelmoedig bent ga ik je belonen.

SMID. Neen, dat wil ik niet, daarvoor doe ik het niet.

OUDE. Dat weet ik.

SMID. Ik wil geen geld.

OUDE. Geld kan ik je niet geven. Maar om je te belonen mag je drie wensen uitspreken en die drie wensen zullen alle drie in vervulling gaan.

SMIDJE. Drie wensen?

OUDE. Ja.

SMID. En wat ik wens gebeurt?

OUDE. Onmiddellijk.

SMID. Daar geloof ik niets van. Geloven jullie dat, kinderen?

OUDE. Probeer het maar.

SMID. Wat kan ik zoal wensen?

OUDE. Denk goed na. Denk zeer goed na.

SMID. Ik heb het.

OUDE. Vooruit dan maar

SMID. Ik heb al dikwijls honger gehad en iedere keer als ik dan een korstje brood heb, komt er altijd iemand binnen die nog meer honger heeft dan ik en die geef ik dan mijn korst brood, net zoals nu. Nu zou ik willen dat er van dit tafelkleed niets meer af kan zonder dat ik er driemaal van gebeten heb.

OUDE. Toegestaan.

SMID. Werkelijk?

OUDE. Kijk, ik leg deze korst brood op de tafel. Nu kan die korst er niet meer af zonder dat jij er driemaal van gebeten hebt.

SMID. Is dat waar?

OUDE. Probeer maar.

SMID. Nu, daar gaan wij dan. (Smidje Smee probeert de korst van de tafel te nemen, maar het lukt niet. Zelfs niet na herhaalde pogingen.) Neen, het gaat niet, echt, ik kan het niet.

OUDE. Bijt driemaal van de korst. (Smidje Smee doet het.)

Eén, twee, drie...neem de korst nu maar weg. (en het lukt.)

SMID. Haast niet te geloven!

OUDE. En nu je tweede wens, maar vooraleer je tweede wens te doen, wil ik je toch waarschuwen, denk goed na. Denk vooral goed na.

SMID. Jajaja, ik denk na. Ik zal vooral goed nadenken. Wat kan ik zoal wensen? Wat kan ik zoal wensen? O ja, ik weet het. (Neemt een graanzak.) Vanmorgen ben ik met het laatste beetje graan naar de molen gegaan, om het graan te laten malen. Maar zie je, onderaan de zak was er een groot gat en toen ik aan de molen kwam was al het graan eruit gerezen. Nu zou ik willen, dat er niets meer uit deze zak uit kan zonder dat ik zeg : ZAK, OPEN U.

OUDE. Toegestaan.

SMID. Prachtig.

OUDE. En nu je derde en laatste wens. Maar vooraleer je derde en laatste wens te doen, wil ik je nogmaals waarschuwen : denk goed na. Denk beter na.

SMID. Ik denk toch heel goed na.

OUDE. Denk bijvoorbeeld aan de dood.

SMID. Neen. Neen, oude man, van de dood moet je zwijgen. Tk ben nog veel te jong om te sterven.

OUDE. Er zijn al veel jonge mensen gestorven.

SMID. Neen, van de dood moet je zwijgen...of neen, de dood, ja dat is het, de dood. Weet je wat mijn laatste wens is?

OUDE. Neen.

SMID. Dat er na u, niemand meer van de stoel waar jij nu opzit, afkan zonder dat ik het wil. Als Pietje-de-dood dan komt, dan laat ik hem op die stoel zitten. Hij blijft eeuwig zitten en ik blijf eeuwig leven.

OUDE. Ook toegestaan.

SMID. Prachtig.

OUDE. Het is alleen jammer dat je niet beter nagedacht hebt. Dat je aan de zaligheid van je ziel niet gedacht hebt. Dat je de hemel niet gevraagd hebt.

SMID. Och, hoe kon ik zo dom zijn. Dat ik dat nu precies vergeten ben! Weet je wat, oude man, ik ga mijn drie wensen opnieuw doen.

OUDE. Dat kan niet, Smidje Smee. De wensen zijn uitgesproken.

Ik zelf kan de wensen niet ongedaan maken.

SMID. Dat is jammer. Zeer jammer.

OUDE. Och kom, het zal allemaal wel los lopen. Tk ben een beetje uitgerust en ga nu maar verder, de reis is nog lang en ver.

SMID. Maar wil je dan niet in mijn bed slapen?

OUDE. Neen. Ik dank je voor het brood, de melk en de stoel waarop ik rusten mocht. Ik ga nu verder. God zegene en God beware je.

SMID. Goede reis dan en bedankt voor de wensen.

(Oude man -eventueel vergezeld van Maria - af.)

SMID. Wat ben ik toch dom geweest, wat ben ik toch dom geweest! Zo drie domme zaken wensen : een tafelkleed, een zak en een stoel. Moest ik nu nog mogen herbeginnen, ik zou veel betere zaken wensen. Ik ben altijd dom. Daarstraks ook, als ik die beurs van mijn buurman Jan gevonden had, dan was ik ook dom. Ik moest er een paar geldstukken uit genomen hebben, dan kon ik nu eten kopen. Tk moest naar de duivel geluisterd hebben.

(Droes springt op het toneel.)

DROES. Ik heb het je toch gezegd. Begin je nu te geloven dat ik je vriend ben? Als je naar mij geluisterd had, dan was je nu rijk. Dan had je een smidse kunnen kopen, dan had je eten, dan had je drinken. Dan had je alles wat je wenst.

SMID. Ja.

DROES. Er is niemand die je vriend is. Niemand die je helpt. Niemand die je rijk maakt.

SMID. Dat is juist. Nu helpt mij niemand.

DROES. Maar ik zal je helpen, Smidje Smee. Tk ben je vriend. Tk geef je werk. Tk geef je eten. Ik maak je rijk. Zeer rijk. Zo rijk als de zee diep is en...de zee is diep; Smidje Smee. Je krijgt van mij de grootste smidse die je dromen kunt. Zeven jaar lang zal het aambeeld klingelen van de vroege morgen tot de late avond. Zeven jaar lang zal je werk, en geld en eten in overvloed hebben. Tk maak van jou de rijkste smid van heel het land, omdat je mijn vriend bent.

SMID. En doe je dat allemaal voor mij?

DROES. Ja, omdat je mijn vriend bent.

SMID. Gratis, voor niets?

DROES. Ja, omdat je mijn vriend bent.

SMID. Begin dan maar, zo vlug mogelijk....

DROES. Alleen...moet je hier, met deze veer in je hand prikken en met je eigen bloed je naam schrijven onder dit kontrakt.

SMID. Oeioeioei...met mijn bloed? Onder dat kontrakt?

DROES. Ja.

SMID. Maar dan moet ik het kontrakt eerst lezen hoor.

DROES. Waarom? Dat heeft toch geen belang?

SMID. Jaja, zeker heeft dat belang. Mijn moedertje zei altijd : Hans, voor je iets tekent moet je het vooraf goed lezen.

DROES. Ach man, je moeder was een oude vrouw.

SMID. Maar een zeer verstandig menske. Dus, eerst lezen!

DROES. Goed. Maar vlug dan, want ik heb weinig tijd.

SMID. (Leest.) Ik, ondergetekende, Droes uit het onderaardse rijk...

DROES. (Buigt.) Ja, dat ben ik.

SMID. O, dat ben jij?

DROES. Ja.

SMID. (Leest verder.) Verklaar hierbij, dat ik, gedurende zeven jaar...

DROES. Zeven jaar!

SMID. Werk en rijkdom zal geven...

DROES. Werk en rijkdom!

SMID. Aan Hans Hamer, bijgenaamd Smidje Smee.

DROES. Voila, zeven jaar werk en rijkdom, mijn liefje wat wil je nog meer? Kom...tekenen!

SMID. Neen,neen, er staat nog iets...er staat nog iets!

DROES. Dat heeft geen belang.

SMID. Toch wel, toch wel. Je kan nooit weten. In ruil daarvoor zal Smidje Smee zijn ziel...zijn ziel verkopen aan de duivel. Wat? Mijn ziel verkopen? Neen, man, dat doe ik niet.

DROES. Maar man, wat doe je toch dom. Wat heb je nu aan je ziel? Je handen die heb je nodig om te werken, je voeten om te lopen, je hoofd om na te denken, maar je ziel? Je blaast ze uit en ze is weg! Fuit! Komaan tekenen!

SMID. Neen, neen, neen, duizend maal neen.

DROES. Maar denk eens aan man. Ik geef je zeven jaar werk en rijkdom. Je wordt vast de rijkste man van het ganse land.

SMID. Neen, neen, ik doe het niet. Ik verkoop mijn ziel niet.

DROES. Maar zeven jaar werk en rijkdom?

SMID. Ik doe het niet, ik doe het niet, ik doe het niet.

DROES. Nu goed, zoals je wil. Je bent arm als een luis, je hebt geen smidse, geen werk, geen eten, je hebt niets...en ik wil je dat alles geven, ik wil je rijk maken...maar je bent dom, je wil niet rijk worden. Goed, blijf dan arm...en dom...Ik vertrek. Met jou kan ik geen zaken doen. Ik doe nooit zaken met domme mensen. Nooit!

SMID. Nu goed, vertrek dan maar.

DROES. Maar denk erom. Ik kom hier nooit meer weerom. Nooit meer.

SMID. Zoveel te beter.

DROES. Nooit meer! Salut! ...Of wil je toch tekenen, nu het nog tijd is?

SMID. Neen.

DROES. Ik kom nooit meer terug! Nooit meer!

(Gaat theatraal af. Mag ook door de zaal weggaan.)

SMID. (Alleen, tot de kinderen.) Blij dat hij eindelijk weg is... Wat denkt hij wel? Mijn ziel verkopen? Nooit, nooit hoor je dat? (Roept de duivel na.) Hij hoort mij niet meer... Hij is weg. Naar de hel, denk ik. (Nadenkend.) Maar ja, het zou toch mooi geweest zijn hé, zeven jaar, zeven jaar lang werk en...

DROES. (Springt weer te voorschijn.) en rijkdom! Je krijgt nooit meer zo'n kontrakt aangeboden. Doe je het of doe je het niet?

SMID. (Twijfelen.) Nee...een! Als ik neen gezegd heb dan blijft het neen.

DROES. Goed, goed, ik ben al weg. Ik kom hier nooit meer...

SMID. Terug! Dat weten wij al.

DROES. Saluutjes. (Af.)

SMID. Zou hij nu voorgoed weg zijn? Ja, jaja, jajajaja, dat is toch wat hé, zeven jaar werk en rijkdom. Een lange tijd. Een zeer lange tijd.

DROES. (Komt aangeslopen. Stil spel met Smidje. Hij wil hem iets zeer vertrouwelijk in het oor fluisteren. Eindelijk is hij bij Smidje en fezelt hem iets onverstaanbaars in het oor.)

Zwzwwzwwzwwzwwzww!

SMID. Zal het waar zijn, Drees?

DROES. (Fezelt weer.) Zwzwwzwwzwwzwwzwwzww!

SMID. Jamaar, het zal waar zijn hé?

DROES. Zowaar als ik mijn staart in drieëndertig knopen kan leggen. Ik lieg nooit.

SMID. Jamaar, ik durf toch niet goed.

DROES. Niet bang zijn, Smidje Smee. Een man is een man. Hier tekenen.

SMIDJE. (Prikt met de veer in zijn hand en tekent het kontrakt met zijn bloed.) Daar dan.

DROES. Hahahaha, getekend met zijn eigen bloed. Smidje Smee, zeven jaar zal je werk en rijkdom hebben, maar over zeven jaar, Smidje Smee, kom ik om je ziel en jij moet mee. Saluutjes!

SMIDJE. Zeven jaar, een lange tijd. Een heel lange tijd. En tijd zal raad geven. Vooruit, ik ga eens zien of die duivel niet gelogen heeft of er al werk is in mijn smidse, want mij dunkt, ik hoor daar mensen praten. Dat is lang, heel lang geleden. Een zeven jaar...een lange, lange tijd. (Af.)

DROES. (Springt op de scène.) Hahahaha, hebben jullie nu gezien hoe slim dat ik ben? En de mensen? Allemaal dom, allemaal. Zeven jaar, een lange tijd, zegt hij. Wat is zeven jaar? Een wind, een peulschilletje. (Toont een klok waarop hij slaat.) Kijk, hier is de klok (bel) van de tijd en op deze klok kan ik de jaartjes aftellen, de zeven vette jaartjes van Smidje Smee. (Slaat nu zeven maal op de klok en telt mee.) Eén, twee, drie, vier, vijf, zes,...zeven. Voila, voorbij. Finita la comedia! En nu gaat Droes de duivel om de ziel van Smidje Smee en ik ga ze meesleuren tot in het diepste putje van de hel en vorst Lucifer zal zeggen : "Droes, jij bent de slimste van ons allemaal!" Hahaha, jullie zullen zien hoe slim die Droes wel is.

(Hier eindigt dit tafereel, maar er kan voortdurend doorgespeeld worden.)